

пáкостникъ плóти, ѿггелъ сатанинъ, да ми пáкости дѣ-
 етъ, да не преъвношусѧ. Ш сéмъ трияр áты Гóспода
 моли́хъ, да ѿстѹпитъ ѿ мене: 'И рече ми, добра́етъ ти
 благодáть месѧ: сила но моѧ въ нéмоющи совершаєтса.
 слáдци ѿубо похвалюсѧ паче въ нéмоющъ мойхъ, да
 вселитса въ мѧ сила Христова. Тéмже благоволю въ нé-
 моющъ, въ досаждéниихъ, въ вѣдáхъ, во изгнанiихъ, въ
 тѣснотáхъ по Христу: єгда бо нemoществую, тогда си-
 ленъ єсмъ. Быихъ несмысленъ хваласѧ: вы мѧ понудисте.
 ѿзъ во дольженъ вѣхъ ѿ бáсъ хвалимъ вывáти: ничимже
 бо лишихъсѧ пérвѣйшихъ Апóстолъ, ѿще и ничтоже єсмъ.
 Знаемъ бо Апóстолова содѣлашасѧ въ бáсъ во всёмкомъ
 терпѣнїи, въ знаменiихъ и чудесахъ и силахъ. Что бо
 єсть, єгоже лишистесѧ паче пророчихъ церквей, разбѣ тó-
 чию, иако ѿзъ самъ не стужиихъ вámъ, дадите ми непра-
 вдѣ сию. Се трéтіе готовъ єсмъ прйти къ вámъ, и не
 стужи вámъ, и не ѿщъ бо вáшихъ, но бáсъ. не должна во
 суть чада родителемъ синскати имѣнїю, но родителіи
 чадомъ. "Озъ же въ слáдость иждивъ и иждивенъ вѣдѣ
 по душáхъ вáшихъ: ѿще и излишне бáсъ любъ, мнѣше
 любимъ єсмъ. Буди же, ѿзъ не ѿтлагчихъ вáсъ: но ко-
 вáренъ сый, лестю вáсъ прїахъ. Едà кóимъ ѿ посланiихъ
 къ вámъ лихоймствовахъ вáсъ; Оумолиихъ Тіга, и съ нимъ
 послáхъ братъ: єдà лихоймствова чимъ вáсъ Тігъ; не
 тéмже ли душомъ ходиХомъ; не тéми же ли стопами;
 Пáки ли мните, иако ѿвѣтъ вámъ творимъ; предъ Бó-
 гомъ ѿ Христу глаголемъ: всл же возлюбленный, ѿ вá-
 шемъ соизданіи (и оутверждени), Ноус же, єдà иако
 пришедъ, не иако ѿзъ же хощъ, и обрѣщъ вáсъ, и ѿзъ иофá-
 щасѧ вámъ, иакоба же не хощете: да не иако (вѣдѣтъ)
 рвени, зáбнсти, юрости, рѣти, клеветы, шептани, ки-
 ченїи, нестроенїи. Да не паки пришедша мѧ смиритъ